

Львівська Опера має також і свої романтичні легенди

Дуже цікава легенда пов'язана з чудовою завісою «Парнас» Львівської Опери, яка справно служить театрові вже понад сто років. Коли будівництво театру йшло до завершення, засновники Опери вирішили, що завіса у ній має бути такою ж помпезною і урочистою, як і сама будівля. І вони послали знавців-спеціалістів у театри Європи, аби ті підбрали зразок завіси, який би найкраще пасував до Львова. Найбільше посланцям сподобалися завіси у Міланському театрі і в театрі Кракова. Як потім з'ясувалося, їх автором був відомий художник Генрик Семирадський (до речі, поляк, який народився в Україні). Йому і зробили замовлення на театральну завісу.



Майже чотири роки, поки тривало будівництво театру, митець працював над своїм шедевром, але, на превеликий жаль, коли робота була закінчена і треба було відкривати театр, виявилось, що грошей на викуп завіси засновники не мають. Театр будувався здебільшого на пожертви меценатів, але вони усі сказали, що більше грошей не дадуть.

Замовники, похнюпившись, вирушили до Італії і повідомили Семирадському, що грошей, щоб заплатити за його роботу, немає.

Художник виявився напрочуд доброю людиною, не розгнівався, а повів їх до своєї майстерні і показав завісу. Львів'яни втратили дар мови і цілий день простояли, милуючись шедевром, про який вони стільки мріяли. Уже пізно вечері, гостей попросили залишити майстерню. Цілу ніч львівські шанувальники мистецтва сперечалися про художні нюанси величній картині, а зойно настав ранок, вони вже були біля дверей майстерні і благали Семирадського ще раз показати їм завісу, аби розв'язати мистецьку суперечку. Художник сам зацікавився суперечкою і разом із гостями провів біля завіси декілька годин.

Наступного дня львів'янам треба було вже вирушати додому і вони знову благали майстра востаннє показати їм свій шедевр.

І тоді Генрик Семирадський зрозумів, що ніхто так не поцінує і не полюбить його картину, як ці люди, і ніде у світі вона не буде так гарно виглядати, як у тому місці, для якого була призначена. І митець зробив прекрасний вчинок — подарував плід свого натхнення львівській Опері. Це було якраз напередодні відкриття театру у 1900 році, а вже 1902 року художник помер, але його чудова робота і дотепер тішить вишуканий художній смак львів'ян.

Джерело:

за публікацією «Легенди Львівського Оперного театру»

<https://grzegorz.livejournal.com/524135.html>



Оперний театр у Львові

Без найменших сумнівів можна сказати, що Львівський Оперний театр — серце сучасного міста, один з найкрасивіших театрів Європи та світу. Ця помпезна архітектурна перлина вражає своєю величністю, красою та пишномовною імпазантністю. Саме її декор незабутньо-яскраво переплітається різними архітектурними стилями європейських країн.

Великий Оперний театр будувався за проектом відомого європейського архітектора Зігмунда Горголевського, який є автором багатьох монументальних споруд у Німеччині та Польщі. Названа феєрична споруда на честь видатної оперної співачки світу — Соломії Крушельницької, мистецтво якої стало національною гордістю народу. Театр має незвичайне місце розташування, так як за задумкою митця будівля вимагала особливих умов. Саме тому у 1897 році на головному проспекті Львова був закладений перший камінчик у фундамент Оперного театру на річці Полтва, яка була схована у підземний бетонний колектор. А саму річку сьогодні можна побачити в підземеллях Опері, де розташувалася тематична кнайпа з назвою «Лівий берег».

Будівництво тривало близько трьох років за фінансуванням міської влади та простих громадян Львова. Над зведенням та оздобленням фантастичної споруди працювали найкращі європейські та львівські майстри: М. Герасимович, Т. Попель, П. Війтович, Е. Печ, Т. Баронч, А. Попель, З. Развадовський, С. Рейхан та інші.

Вигадливі фасадні форми театру дуже складні та різноманітні: колони, балюстради, ніші, алегоричні скульптурні постаті, виконані у стилі віденського неоренесансу. Багатий скульптурний декор просто вражає: давньогрецькі музи, суперечливі фігури Трагедії з кинджалом в руці та Комедії з маскою, десятифігурна композиція «Радощі і страждання життя», тріада бронзових фігур: Геній драми, комедії та трагедії, а в центрі — Слава з пальмовою гілкою, яка має свою дивовижну історію: кажуть, що вона вагітна.

Внутрішній інтер'єр театру назавжди зачарує своєю вишуканою розкішшю, елегантно-розмаїтим оздобленням та великою декоративною цінністю. На шляху до глядацької зали, гості театру можуть милуватися дзеркальним холлом, люстрами з дорогоцінними прикрасами, композиціями з кольорового мармуру, неперевершеними шедеврами художнього розпису, чисельними скульптурними витворами та елементами інтер'єру з позолотою, на які було витрачено не один кілограм золота.

Глядацька зала нагадує форму ліри і має чотири рівні. Вона вміщує близько 2000 тисяч відвідувачів. Загальну картину залу завершує декоративна завіса «Парнас», створена відомим живописцем того часу Генріхом Семирадським. Говорять, що він працював над унікальним полотном останні роки свого життя у Римі. Але вийшло так, що замовники не змогли викупити завісу через брак грошей. Тоді Семирадський зважується на благородний вчинок і дарує театру цю неперевершену сценічну завісу.

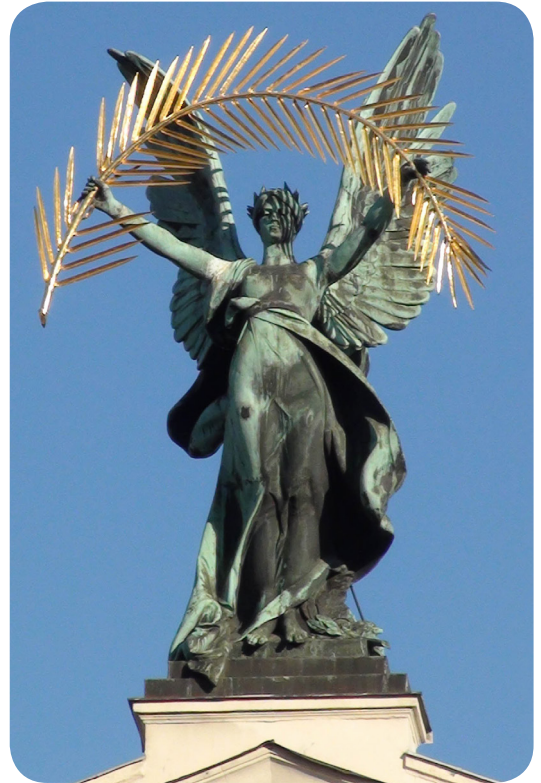
Урочисте відкриття Великого Міського театру відбулося 4 жовтня 1900 року, де зібралася уся еліта тогочасного мистецтва і делегації з європейських театрів. В той день на сцені відбулася прем'єра лірико-драматичної опери «Янек» В. Желенського, в якій головну партію виконав Олександр Мишуга — видатний український тенор.

Сьогодні, Львівський театр Опері та Балету ім. С. Крушельницької приймає найвідоміші оперні і балетні колективи з усього світу.

Джерело:

«Vacation Lviv. Екскурсії по Львові та околицях»

http://vacation.lviv.ua/pl_opernyj





Львівський оперний театр

Велика будівля Оперного театру, що зіймається над засклепленим річищем Полтви, спроектував у стилі німецького псевдоренесансу архітектор Зигмунт Горголевський. Скульптури на фронтоні виконав П. Попель за проектами українця Войтовича. Величавий інтер'єр сходової клітки, фойє центрального залу прикрашають плафони роботи львівських малярів Котовського, Рибковського, Герасимовича, Розвадовського, Криціньського, Августиновича, Батовського, Зубера і Рейхана.

Оперний театр у місті Львові був збудований у 1900 р. у стилі неоренесансу та необароко з елементами модерну відомим у Європі архітектором Зигмунтом Горголевським, який спроектував багато монументальних споруд у Польщі та Німеччині. Театр збудували переважно з цегли на залізобетонному фундаменті, у перекриттях використали залізобетонні конструкції. Львівський театр опери та балету ім. Соломії Крушельницької вважається одним з найгарніших театрів у Європі.

Львівський оперний театр порівнювали з Віденською і Паризькою оперою, адже у цій споруді натрапляємо на різноманітні архітектурні стилі європейських країн, які вражають своєю пишнотою.

Фасад Львівської опери відзначається своєю складністю і різноманітністю, тут натрапляємо на балюстради, колони, ніші з алегоричними скульптурами. Головний карниз фасаду увінчують вісім муз, над ними — десятифігурна композиція «Радощі і страждання життя». Вгорі фронтон завершується скульптурною тріадою постатей з бронзи – з одного боку Геній драми і комедії, з іншого — Геній музики, а у центрі — скульптура Слави, що тримає у руках над головою золоту пальмову гілку як символ нагороди. Ці скульптури створили славетні митці Львова — Баронч, Війтович і Попель.

Не менш вражаючим є внутрішній вигляд Оперного театру. Скульптура і живопис створені цілою когортою тогочасних живописців і скульпторів. Через троє дверей, якими оснащений головний вхід, глядачі потрапляють у передсінок з касами, а згодом — у прямокутний у плані вестибюль зі сходовою кліткою. Під стелею над аркадою вестибюль оперезано фризом з ліпниною і каменями, які символізують Радість, Волю, Триумф краси, Триумф танцю, Смуток, Самопожертву і Страждання. З вестибюлю можна потрапити у фойє через два входи на другому поверсі. Це фойє відоме як «дзеркальна зала», оскільки на його північній та південній стіні змонтовано по чотири великих дзеркала.

Чотириярусний глядацький зал має форму ліри і розрахований приблизно на одну тисячу осіб. Оздобленням зали глядачів займався львівський маляр Станіслав Рейхан, який створив плафон із зображенням «Триумф Слави», що знаходиться над оркестром. Над глядацьким залом знаходиться круглий головний плафон, який поділений на десять секторів. У кожному з цих секторів розміщені алегоричні фігури: «Танець» (З. Розвадовський), «Музика» (О. Августинович), «Грація» (Е. Печ), «Драма» (Л. Колер), «Натхнення» (О. Августинович), «Невинність» (Т. Попель), «Критика» (Т. Рибковський), «Вакханка» (С. Батовський), «Правда» (Т. Попель), «Ілюзія» (А. Стефанович). Сцену прикрашає декоративна завіса «Парнас», яка була створена у Римі відомим європейським живописцем Генриком Семирадським і вважається однією з головних прикрас театру. Ця завіса, сюжет якої символізує роздуми про сенс людського життя і діяльності, перед монтажем у театрі експонувалася у Римі та у Львові.

Львівський академічний театр опери та балету ім. Соломії Крушельницької вважається символом міста Львова, перлиною європейської архітектури і належить до пам'яток архітектури національного значення.

Джерело:

за публікацією «Львівський оперний театр (м. Львів): карта, фото, опис (Театр опери та балету ім.С.Крушельницької)»

<https://drymba.com/uk/1032156-teatr-opery-ta-baletu-im-krushelnytskoyi-lviv>

